

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15 35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-136/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sutkinji toga suda Anđeli Bionda, u pravnoj stvari tužitelja Tonia Westphalena, OIB: 10551817640, iz Njemačke, Hamburg, Sievekingsallee 171c, zastupan po punomoćniku Petru Krniću, OIB: 15536465631, odvjetniku u Slavonskom Brodu, Mažuranićeva 11, protiv tuženika Tomislava Imrovića, OIB: 86801020905, iz Stupničkih Kuta, Stupnički Kuti 32, zastupan po punomoćnici Jasni Buruš, OIB: 86911576282, odvjetnici u Slavonskom Brodu, Mažuranićeva 1, radi činidbe i naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave 29. svibnja 2026., zaključene istoga dana u nazočnosti tužitelja Tonija Westphalena i zamjenice punomoćnika tužitelja Maje Čalušić, odvjetničke vježbenice u odvjetničkom uredu Krešimira Pencingera, odvjetnika u Slavonskom Brodu, tuženika Tomislava Imrovića i punomoćnice tuženika Jasne Buruš, odvjetnice u Slavonskom Brodu, koja je ponovno otvorena i zaključena 8. srpnja 2026., nakon javne objave presude 24. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari u iznosu od 1.751,28 EUR (jednu tisuću sedam stotina pedeset i jedan euro i dvadeset i osam centi).

i

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Tomislavu Imrović, OIB: 86801020905, iz Stupničkih Kuta 32., da na nekretnini tužitelja Tonia Westphalen, OIB:10551817640, iz Njemačke, Hamburg, Sievekingsallee 171 c, koja je upisana u zk. ul. br. 953 k.o. Kuti Stupnički i to na gospodarskoj zgradi u Stupničkim Kutima br. 26., a koja je sagrađena na kč.br. 396/2 uspostavi građevinsko stanje kakvo je bilo prije 9. lipnja 2022., u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

II Nalaže se tuženiku Tomislavu Imrović, OIB: 86801020905, iz Stupničkih Kuta 32., da tužitelju Toniui Westphalen, OIB:10551817640, iz Njemačke, Hamburg, Sievekingsallee 171 c, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.819,46

EUR (tri tisuće osam stotina devetnaest eura i četrdeset i šest centi), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 24. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja Tonia Westphalen, OIB:10551817640, iz Njemačke, Hamburg, Sievekingsallee 171 c, za naknadom više zatraženog, preko dosuđenog, iznosa od 4.928,29 (četiri tisuće devet stotina dvadeset i osam eura i dvadeset i devet centi) na ime troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj 30. rujna 2022. ovome sudu podnio tužbu protiv tuženika, a u kojoj tužbi je postavio alternativno kumulirani tužbeni zahtjev. Tužitelj prvi zahtjev postavlja na način da tužitelj zahtjeva da sud naloži tuženiku da na nekretnini tužitelja upisanoj u zk.ul.br. 953 k.o. Kuti Stupnički i to na gospodarskoj zgradi u Stupničkim Kutima br. 26., a koja je sagrađena na kč.br. 396/2 uspostavi građevinsko stanje kakvo je bilo prije 9. lipnja 2022., kao i da tuženika obveže na plaćanje troškova parničnog postupka. Drugim postavljenim zahtjevom tužitelj predlaže sudu obvezati tuženika na isplatu iznosa od 100.001,00 kuna na ime naknade štete zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na te iznose od podnošenja tužbe do isplate i troškova parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate. Uz tužbu tužitelj je predložio određivanje privremene mjere kojom se tuženiku nalaže odmah obustaviti rušenje predmetne nekretnine.

1.1. U odnosu na predloženu privremenu mjeru sud je donio rješenje poslovni broj: 16 P-524/2024 od 16. studenog 2022., kojim je odbio prijedloga za određivanjem privremene mjere, a koje rješenje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Slavanskom Brodu, Stalna služba u Požegi poslovni broj: 19 GŽ-78/2023-2 od 15. veljače 2023.

2. U konkretnoj pravnoj stvari ovaj sud donio je rješenje i presudu poslovni broj: P-524/2022-40 od 15. listopada 2024. Predmetnim rješenjem sud je tvrdio da je tužitelj na ročištu održanom kod ovoga suda 3. rujna 2024. povukao dio tužbenog zahtjeva za naknadu štete u dijelu iznosa od 11.521,13 EUR. Ovaj sud je predmetnom presudom u točki I odbio kao neosnovan prvi postavljeni tužbeni zahtjev – zahtjev kojim se tuženiku nalaže da u donosu na predmetnu nekretninu uspostavi građevinsko stanje kakvo je bilo prije 9. lipnja 2022., te da plati troškove parničnog postupka, a sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe. U točki II. izreke iste presude sud je prihvatio drugi postavljeni tužbeni zahtjev i naložio tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 1.751,28 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 15. listopada 2024. do isplate. U točki III. izreke

predmetne presude sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate tekuće od podnošenja tužbe (30. rujna 2022.) do 15. listopada 2024. U točki IV. izreke sud je obvezao tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.491,96 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 15. listopada 2024. do isplate, dok je u točki V. (pogrešno označenoj brojem IV.) odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za više zatraženi iznos od 4.033,68 EUR na ime troškova parničnog postupka.

2.1. Predmetna presuda je presudom Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj: GŽ-1605/2024-2 od 5. ožujka 2025. ukinuta u točkama I, II, IV, V izreke, dok je žalba u odnosu na točku III. izreke odbačena. Iz obrazloženja citirane drugostupanjske presude proizlazi da nepobijano rješenje o djelomičnom povlačenju tužbe vezane uz alternativno postavljene tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjeno.

2.2. Sukladno uputi drugostupanjskog suda, izraženoj u poslovni broj: GŽ-1605/2024-2 od 5. ožujka 2025. sud je radi pravilnog i potpunog razjašnjenja svih relevantnih činjenica, izvršio uvid u spis predmeta, održao ročište za glavnu raspravu te izveo dokaze ponovnim saslušanjem parničnih stranaka i stalne sudske vještakinje Veronike Petrić Stepanović.

3. Iz stanja spisa razvidno je kako je tužitelj u tužbi naveo da je on vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br. 953, k.o. Kutu Stupnički, k.č.br. 396/2. Gospodarska zgrada u Stupničkim Kutima 26, sa dvorištem i oranicom. Predmetna gospodarska zgrada prema skici izmjere u cijelosti se nalazi na nekretnini tužitelja. Na predmetnoj nekretnini tužitelj ima montiranu kameru koja je 9. lipnja 2022. snimila tuženika kako ruši dio nekretnine tužitelja. Nadalje, naveo je kako je tuženik srušio dio zgrade, te dijelove zgrade i to ciglu, grede, panelne ograde, otuđio na način da ih je prevezao u svoje dvorište. Tužitelj inače boravi u Njemačkoj, a po dolasku u Republiku Hrvatsku zatekao je navedeno stanje te je o istome odmah obavijestio policiju, koja je izašla na lice mjesta 26. kolovoza 2022., o čemu je sastavljen zapisnik. Nadalje, tužitelj je naveo kako je opisanim rušenjem dijela objekta i otuđenjem građevinskog materijala te troškom uspostave prijašnjeg stanja za tužitelja nastala šteta u iznosu od najmanjem 100.000,00 kuna. Tužitelj je naveo i kako je tuženik i nakon opomene tužitelja nastavio s rušenjem dijela objekta, čime je tuženik prema mišljenju tužitelja povrijedio njegovo pravo vlasništva.

3.1. Inicijalno postavljene tužbeni zahtjev tužitelj je uredio na ročištu za glavnu raspravu održanom kod ovoga suda 3. rujna 2024 na način da je iz iste pravne i činjenične osnove na ime naknade štete potraživao iznos od 1.751,28 EUR, iz čega je razvidno djelomično povlačenje tužbenog zahtjeva za iznos od 11.521,13 EUR, o čemu je sud odlučio rješenjem poslovni broj: : P-524/2022-40 od 15. listopada 2024., koje je prema ranije citiranoj presudi Županijskog suda u Varaždinu ostalo neizmijenjeno.

4. U odgovoru na tužbu tuženik je osporavao navode tužitelja da bi on 9. lipnja 2022. porušio dio tužiteljeve nekretnine. Tuženik je naveo da je predmetna nekretnina u naravi predstavljala stari, ruševni štagalj izgrađen od starih cigli, dasaka i greda, a koji štagalj je tuženik 6. rujna 2022. dijelom demontirao na način da je uklonio poprečne daske postavljene između dvije okomite grede te iste ostavio u prostoru štaglja, trulu gredu koja je bila postavljena vodoravno na stare cigle je uklonio kao i 9

komada cigli na koje je greda bila položena. Nadalje, naveo je i kako je žičane panele (ogradu) također demontirao te ju ostavio u prostoru štaglja kao i šarafe kojima je ista bila učvršćena. Tuženik nije imao saznanja da se predmetni štagalj nalazi na nekretnini u vlasništvu tužitelja, to je saznao tek 7. rujna 2022. kada je po zahtjevu gđe. Westphalen zaprimio dio geodetskog elaborata parcelacije k.č.br. 396/2 i k.č.br. 396/3 k.o. Stupnički Kuti, izrađen po MIG d.o.o. te skicu izmjere, broj elebaorata: 135/18 od 2019.god. Nadalje, tuženik je naveo da nije imao saznanja niti je imao razloga posumnjati da se predmetni štagalj nalazi unutar nekretnine tužitelja. Tuženik je bio uvjerenja da se predmetni štagalj manjim dijelom nalazi na nekretnini tužitelja. Navedeno iz razloga što je ugovorom o kupoprodaji od 7. rujna 2009., broj: OV 10067/09, tuženik od svojega strica Stjepana Imorvića, prednika tužitelja, kupio 1/2 suvlasničkog dijela k.č.br.396 k.o. Kuti Stupnički. U trenutku sklapanja predmetnog kupoprodajnog ugovora k.č.br. 396 nije bila parcelizirana iz kojeg razloga je kao predmet kupoprodaje navedena $\frac{1}{2}$ dijela k.č.br. 396. S tim u svezi naveo je kako su ugovorne strane pri tome postigle usmeni dogovor na okolnost buduće parcelacije te uspostavljanja međne linije između nekretnine tuženika i nekretnine Stjepana Imrovića na način da će predmetni štagalj, koji je već tada 2009.god. bio za rušenje i nije bio u upotrebi, srušiti kako bi međna linija mogla biti ucrtana pravocrtno. Tuženik je tijekom 2011.god. radi pribave građevinske dozvole za izgradnju obiteljske kuće na k.č.br.396 k.o. Stupnički Kuti koja čestica se tada još uvijek nalazila u suvlasništvu Imrović Stjepana, pravnog prednika tužitelja i tuženika na jednake, idealne dijelove, ishodio - idejni projekt. Prema tehničkom opisu navedenog idejnog projekta na stranici 17, razvidno je kako predložena parcelacija predviđa formiranje nove čestice za izgradnju kuće na nekretnini tuženika, s obzirom na predviđeni izgled novoformirane čestice razvidna je i buduća međna linija između dvije buduće novoformirane čestice, a koja je predviđena manjim dijelom preko predmetnog štaglja. S obzirom da je tuženik s prednikom tužitelja imao usmeni dogovor o parcelaciji, on i nije imao primjedbi na sačinjeni prijedlog o parcelaciji. Nadalje, tuženik je naveo kako je on s tužiteljem 5. veljače 2020. sklopio Ugovor o diobi nekretnina, broj: OV-1021/2020 temeljem kojega ugovora su podijeljene susjedne čestice na način da je tužitelj u vlasništvo dobio k.č.br. 396/2, a tuženik k.č.br. 396/1 i 396/3, sve u k.o. Kuti Stupnički. S obzirom na navedeno tuženik je naveo da je on do 7. rujna 2022. kada mu je dostavljen elaborat bio uvjerenja da je međna linija između njegove i tužiteljeve nekretnine formirana 2011. prema kojoj je manji dio ruševnog štaglja ulazio u nekretninu tuženika označenu kao k.č.br. 396/1 radi čega je smatrao da ima pravo ukloniti onaj dio štaglja koji se nalazi na njegovoj nekretnini. Tuženik je osporavao i navode tužitelja da bi on otuđio materijal kojega je demontirao sa tužiteljeva štaglja, jer je sve ostavio u prostoru predmetnog štaglja. Nadalje, osporavao je i navod tužitelja da bi ga tužitelj opomenuo na navedeno okolnosti ili pozvao na uspostavu ranijeg građevinskog stanja, jer su odnosi tuženika i tužitelja narušeni do te mjere da uopće ne komuniciraju.

5. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ustrajao kod tužbe i tužbenog zahtjeva te je osporavao tuženikove navode istaknute u odgovoru na tužbu. U podnesku od 18. listopada 2022. tužitelj je naveo kako tuženik odgovorom na tužbu priznaje da je srušio dio nekretnine tužitelja, stoga tužitelj smatra da tuženik priznaje tužbeni zahtjev, međutim, tuženik je naveo kako nije znao da predmetna nekretnina pripada tužitelju, pa se stoga tuženik tužbi i tužbenom zahtjevu. Nadalje, tužitelj je naveo i kako tuženik priznaje samu činjenicu da je predmetna nekretnina unutar međnih linija tužitelja, za što je naveo da mu je poznato prema izmjeri trgovačkog društva MIG d.o.o. od 7. rujna 2022., stoga je tužitelj naveo kako mu nije jasno osporavanje tužbenog zahtjeva kada

i sam priznaje da taj dio štaglja nije njegov i da se ne nalazi na njegovom teritoriju, kao i što priznaje da je srušio dio štaglja. Tužitelj je naveo i kako je tuženik priznao da je u prijetorju s tužiteljem, a zbog navedene činjenice tužitelj je nekretninu ogradio žičanim panelima i postavio nadzorne kamere, jer je tužitelj i očekivao utuženo ponašanje tuženika, koji je za predmetnu nekretninu tvrdio da je njegova. Tužitelj isprave priloženu uz odgovor na tužbu, idejne projekte i drugo smatra irelevantnima za konkretni postupak, navodeći da isti nemaju nikakav stvarno pravni značaj, niti mogu utjecati na ishod ove pravne stvari. Nadalje, naveo je kako podaci u spisu upućuju da je tuženiku bilo poznato da se na predmetnoj nekretnini nalazi nadzorna kamera, unatoč koje je on ipak izvršio rušenje dijela objekta, odnosno njegovu devastaciju te je odnio dio materijala. Tužitelj smatra kako tuženik u svom odgovoru na tužbu indirektno svojata predmetni dio tužiteljeve nekretnine temeljem navodnih ranijih dogovora s njegovim pravnim prednicima.

6. Kod ovoga suda održano je pripremno ročište 14. studenog 2022., a na istom ročištu tuženik je prigovorio naznačenoj vrijednosti predmeta spora (vrijednost predmeta spora u tužbi je naznačena u iznosu 100.000,01 kunu), a za što tuženik smatra da je previsoko naznačeno, te smatra da isto uzrokuje znatne troškove postupka, stoga je predložio sudu utvrditi vrijednost predmeta spora. Također, naveo je i kako je on tužitelju izrazio volju i želju da sam, o svom trošku, uspostavi prijašnje stanje, a što je tužitelj odbio. S tim u svezi, saslušan na okolnost predložene privremene mjere, tuženik je iskazao kako je rekao tužitelju da je spreman uspostaviti prvobitno stanje, a tužitelj se s tim nije složio i nije htio primiti materijal nazad.

7. Predmet spora je glavni tužbeni zahtjev tužitelja kao vlasnika gospodarske zgrade sagrađene na njegovoj čkbr. 396/2 uperenog protiv tuženika radi uspostave građevinskog stanja kakvo je bilo prije 9. lipnja 2022. kada je tuženik istu djelomično demontirao pogrešno smatrajući da se ista nalazi na njegovoj (tuženikovo) čkbr. 396/1 odnosno alternativno postavljeni tužbeni zahtjev radi naknade tužitelju opisanim radnjama tuženika nastale imovinske štete u iznosu od 1.751,28 EUR.

7.1. Među strankama nije sporno da je tuženik demontirao dijelove gospodarske zgrade, koja u naravi predstavlja štagalj na nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 953 k.o. Kuti Stupnički, označenoj kao k.č.br. 396/2 u vlasništvu tužitelja.

7.2. Među parničnim strankama sporno je je li tuženik prilikom demontiranja predmetne gospodarske zgrade znao da se predmetni objekt ne nalazi na njegovoj nekretnini nego na nekretnini u vlasništvu tužitelja. Sporno je li tuženik dijelove objekta koje je uklonio otuđio, sporno je može li se stanje objekta vratiti u prvobitno stanje te je sporna visina štete.

8. Radi potpunog i pravilnog utvrđenja svih činjenica odlučnih za odluku o glavnoj stvari, radi konačnog rješenja spora među strankama, razjašnjenja svih spornih pitanja, a nakon donošenja presude Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj: GŽ-1605/2024-2 od 5. ožujka 2025. u skladu s uputom navedenog drugostupanjskog suda, ovaj sud proveo je dokazni postupak, u kojemu je izvršio uvid u cjelokupni spis predmeta, pročitao isprave i to: zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br.953 k.o. Kuti Stupnički od 30. rujna 2022. (stranica spisa 6), izvršio uvid u fotografije (stranica spisa 6-10, 198-202), skica izmjere MBR: 328464 (stranica spisa 11-12, 28), dopis MIG d.o.o. od 7. rujna 2022. – dostava dijela geodetskog elaborata

(stranica spisa 27), Idejni projekt trgovačko društvo MIG d.o.o. broj: 48/10 i grafički dio elaborata Broj:48/10-Z (stranica spisa 29-34), ugovor o kupoprodaji nekretnina od 7. rujna 2009., ovjeren po javnom bilježniku Ruži Medunić u Slavonskom Brodu broj: OV-10067/09 (stranica spisa 35-38), ugovor o diobi nekretnina od 5. veljače 2020. ovjeren po javnom bilježniku Robertu-Antonu Čečatka, broj OV-1022/2020 (stranica spisa 39-42), obavljen je očevid na licu mjesta (stranica spisa 45-46), provedeno vještačenje po vještaku građevinske struke Veroniki Petrić Stepanović, dipl. ing. građ. (stranica spisa 95-109, 132-134, 192) te su saslušane stranke u svrhu dokazivanja (stranica spisa 52-54, 134-136, 192-194)

8.1. Na ročištu za glavnu raspravu održanoj kod ovoga suda 3. rujna 2024. tužitelj je iskazao da je predloženi svjedok Stjepan Imrović preminuo, te da smatra da nema potrebe da se sasluša predloženi svjedok Nikola Imrović. Slijedom navedenoga sud dokaz saslušanjem predloženih svjedoka nije izvodio. Sud nije prihvatio niti prijedlog tužitelja s ročišta za glavnu raspravu održanog 3. rujna 2024. da predoči ugovor o diobi nekretnine od 6. veljače 2022., geodetski elaborat i idejni projekt izrađen po trgovačkom društvu MIG d.o.o., te uporabnu dozvolu, jer su navedeni dokazi predloženi nakon zaključenja prethodnog postupka, a u smislu odredbe članka 299. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 148/11. pročišćeni tekst, 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25. - dalje: ZPP) tužitelj nije dokazao da navedene dokaze, bez svoje krivnje nije mogao predložiti ranije odnosno prije zaključenja prethodnog postupka. S tim u svezi valja istaknuti kako je tuženik uz odgovor na tužbu dostavio dopis MIG d.o.o. od 7. rujna 2022. – dostava dijela geodetskog elaborata, Idejni projekt trgovačko društvo MIG d.o.o. broj: 48/10 i grafički dio elaborata Broj:48/10-Z, a koje dokaze je sud na pripremnom ročištu prihvatio. Naime, druge dokaze sud nije provodio iz razloga što bi isto bilo protivno načelu ekonomičnosti u smislu odredbe članka 10. stavka 1. ZPP kao i ovlastima suda da u parničnom postupku izvede samo one dokaze koje su stranke predložile, a činjenično stanje u postupku je dovoljno utvrđeno za donošenje meritorne odluke.

9. Uvidom u zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br.953 k.o. Kuti Stupnički od 30. rujna 2022. sud je utvrdio da je u isti upisana k.č.br. 396/2 Stupnički Kuti, oranica, dvorište, gospodarska zgrada, Stupnički Kuti, Stupnički Kuti 26, površine 2266 m², te je ista uknjižena kao vlasništvo 1/1 dijela na ime Westphalen Toni, OIB: 10551817640, Sievekingsallee 171c, Hamburg, Njemačka.

9.1. Navedeni zemljišnoknjižni izvadak sud je prihvatio u cijelosti i isti cijenio vjerodostojnim jer činjenica koja se njime dokazuje (tužiteljevo pravo vlasništva na k.č.br. 396/2 k.o. Kuti Stupnički) niti nije bila sporna među strankama u tijeku postupka. Pored toga zemljišnoknjižni izvadak, u smislu odredbe članka 230. ZPP je javna isprava stoga dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, a stranke isti nisu osporavali u smislu da su u istom činjenice neistinite utvrđene ili da je nepravilno sastavljen, stoga je sud u cijelosti zemljišnoknjižni izvadak prihvatio.

10. Iz fotografija koje tužitelj prilaže u tužbi sud utvrđuje kako se na istima nalazi snimak s nadzorne kamere na kojima je vidljiva osoba koja demontira dijelove objekta.

10.1. Sud navedene fotografije prihvaća kao vjerodostojne, jer ono što se na njima prikazuje odgovara utvrđenjima suda, koje je sud spoznao neposrednim opažanjem, uviđajem, odnosno očevitom na licu mjesta 14. listopada 2022., a i samom iskazu tuženika danom u tijeku postupka u dijelu u kojem je iskazao da je on uklonio dio građe na spornom štaglju.

11.2. Iz skice izmjere MBR: 328464 razvidno je da na k.č.br. 396/1 k.o. Stupnički Kutu razvidan je tijek međe između nekretnina parničnih stranaka, a koja omeđuje građevnu nekretninu.

11.3. Iz isprava koje je tuženik priložio uz odgovor na tužbu razvidno je da je dopis MIG d.o.o. za geodetske i poslovne usluge, klasa: 300-01/22-01/426 od 7. rujna 2022. adresiran na tuženika, a u kojem se navodi da mu se dostavlja dio geodetskog elaborata, parcelacije k.č.br. 396/2 i 396/3 k.o. Stupnički Kutu, a na kojoj skici izmjere je vidljiv tijek međe sa kojim se tuženik složio i u znak suglasnosti potpisao izvješće o utvrđivanju međe i drugih granica na novom razgraničenju

11.3.1. Uvidom u idejni projekt I-48/10 razvidno je da je na k.č.br. 396 k.o. Stupnički Kutu predviđena izgradnja obiteljske kuće i parcelacija te da je prijedlogom parcelacije predviđeno formiranje nove čestice za potrebe izgradnje, a sukladno grafičkom dijelu, a iz kojeg grafičkog dijela je razvidno da bi noforomirana čestica bila u površini od cca 1090,00 m². Nadalje, iz ugovora o kupoprodaji nekretnina razvidno je da je Stjepan Imrović kao prodavatelj k.č.br. 396 Kuća, dvorište i oranica u selu sa 1257 čhv ili 4521 m² prodao 1/2 dijela nekretnine tuženiku kao kupcu, dok je iz ugovora o diobi nekretnine od 5. veljače 2020. razvidno da su se tužitelj i tuženik kao suvlasnici nekretnina upisanih u z.k.ul.br. 953 k.o. Kutu Stupnički sporazumjeli o diobi na način da k.č.br. 396/1 i k.č.br. 396/3 prelaze u vlasništvo tuženika samostalno, a k.č.br. 396/2 u vlasništvo tužitelja samostalno.

11.3.2. Navedene isprave u skladu su sa navodima iz odgovora na tužbu, te potkrepljuju navode tuženika, a sud iste prihvaća u smislu odredbe članka 230 stavak 1. ZPP-a jer se u pogledu zemljišnoknjižnog izvatka i sklopljenih ugovora radi o javnim ispravama, a s obzirom da je navedeni elaborat u skladu s njima, sud je istoga također prihvatio.

12. Radi potpunog utvrđenja činjeničnog stanja i razrješenja spora među strankama sud je 14. listopada 2022., obavio očevid na licu mjesta, na k.č.br. 369/2 k.o. Kutu Stupnički te je na lice mjesta sud pristupio i 31. ožujka 2023. zajedno sa stalnim sudskim vještakom Veronikom Petrić-Stjepanović. Neposrednim opažanjem sud je utvrdio da se na predmetnoj nekretnini nalazi gospodarska zgrada u derutnom stanju, a predmetni objekt prelazi ogradu koja se nalazi između nekretnina u vlasništvu parničnih stranaka. Vidljivo je da na gospodarskoj zgradi nedostaju cigle sa čela prema ogradi tuženika, a na uglu nedostaje greda koja nosi gornji dio i krov. Prema kazivanju tužitelja uklonjene su 3 grede, a za koje grede tuženik navodi da ih je maknuo, ali bez namjere da sruši objekt. Na nekretnini tuženika sud je neposrednim opažanjem uočio odložene dijelove koji su skinuti s objekta, 9 cigli, nekoliko dasaka i greda (stranica spisa 43-46, 89).

13. Saslušan kao stranka u svrhu dokazivanja tužitelj je iskazao da je tuženik njegov bratić. Predmetni štagalj je naslijedio i on je ulazio u tuženikov dio nekretnine

u dijelu od oko 5m², stoga su tužitelj i tuženik sačinili ugovor o diobi i isti ovjerili po javnom bilježniku. Svrha predmetnog ugovora bila je da spornih 5m² pripadne tužitelju kako bi onda štagalj u cijelosti bio na njegovoj nekretnini, jer je tužitelj imao namjeru obnoviti štagalj. S obzirom na njegovu namjeru tuženik i stric tužitelja prijetili su se tužitelju te porušili dio njegova štaglja, a čemu svjedoči i snimka nadzorne kamere koja prikazuje tuženika kako demontira predmetni štagalj. Nadalje, iskazao je da se tuženik i ranije njemu prijetio na način da je govorio da će oštetiti štagalj jer se isti nalazi na njegovoj nekretnini, a kada mu je tužitelj rekao da se štagalj nalazi na tužiteljevoj nekretnini jer mu je tuženik to darovao, on bi mu odgovorio da nije ništa potpisao. Zbog tuženikovih radnji na štaglju je srušen kompletan gornji dio jer je pao crijep, a kako je pao na donji dio popucale su i grede. Tužitelj je opisao kako je tuženik izvadio i isplio sve nosive grede, odsjekao novu konstrukciju od hrastove građe te daske koje su bile potpora štaglju, te oštetiio panele od kojih je napravljena ograda. Nadalje, iskazao je da se svi dijelovi koje je tuženik maknuo s objekta nalaze kod tuženika. Tužitelj je, također naveo da nije pristao na ponudu tuženika da se nekretnina vrati u prvobitno stanje jer je isto nemoguće budući da je tuženik otpilio grede.

13.1. Sud je dodatno, u ponovljenom postupku, na ročištu za glavnu raspravu održanom 29. svibnja 2026. saslušao tužitelja koji je iskazao da je štagalj u posljednje dvije godine u potpunosti uništen, te da uopće ne postoji. Kada bi to tuženik vraćao u prvobitno stanje to bi značilo da treba postaviti crijep i sve ostalo. Nadalje, tužitelj je iskazao da je to tuženik srušio štagalj jer je izvadio grede te je to dovelo do potpunog urušavanja. Tužitelj je iskazao i da je on kupio 400 letvi za krov i pokušao podbočiti štagalj da se ne uruši, ali on se urušio. Uništene su sigurnosne kamere, te letve za krov te da tamo postoji samo dio zida, a sve drugo se urušilo. Nadalje, očitujući se na postavljene tužbene zahtjeve, a sukladno uputi drugostupanjskog suda, tužitelj je iskazao kako je kao pravična naknada za njega prihvatljivija isplata, odnosno novčana naknada. Također, tužitelj je iskazao da je i u vrijeme ročišta 3. rujna 2024. štagalj bio u stanju u kakvom je i danas, te da je već tada vještakinja govorila da je zbog oluje došlo do vibracija i urušavanja i ni tada nije bilo moguće vratiti štagalj u prvobitno stanje. Tužitelj je iskazao da je letve koje je kupio pohranio na štaglju jer ga je mislio obnavljati te da je na štaglju bilo još crijepa, a sada toga ničega više nema. U odnosu na fotografije koje su predočene tužitelju od 28. svibnja 2026. tužitelj je iskazao da štagalj izgleda kao na tim fotografijama. Nadalje, iskazao je da je djelomično zaštitio dio krovišta građevine i crijepa jer je istu mislio obnavljati, ali ju ipak nije stigao obnoviti. Nadalje, tužitelj je iskazao da onog dana kad je shvatio da mu netko ruši štagalj je montirao kamere i postavio solarni panel jer tamo nema struje kao bi te kamere radile. Nadalje iskazao je kako mu se to uništava 30 godina, te da su mu srušili i očevu kuću. Iskazao je kako nije ranije podnosio tužbe za naknadu štete jer su obitelj, te da je tuženik došao ispričati mu se ne bi bili na sudu, iskazao je da je čekao mjesec dana na tuženikovu reakciju, ali je ona izostala te da ga je zbog toga i prijavio policiji i podnio tužbu, i da sada više ne pristaje primiti ispriku i dogovoriti se s tuženikom.

13.2. Iskaz tužitelja sud je u pretežitom dijelu prihvatio i isti u prihvaćenom dijelu cijeni iskrenim, uvjerljivim te u skladu s dokazima izvedenim u tijeku postupka. Naime, sud nije prihvatio dio njegova iskaza u dijelu u kojem je iskazao kako je vještakinja u ranijem postupku iskazala da predmetnu nekretninu nije moguće vratiti u prvobitno stanje. S tim u svezi valja istaknuti da je presudom ovoga suda poslovni broj: P-524/2022-40 od 15. listopada 2024. tužitelju i dosudio naknadu štete isplatom, a na

koju presudu je tužitelj uložio žalbu navodeći kako sud nije mogao odbiti tužbeni zahtjev za uspostavom prijašnjeg stanja, jer iz nalaza i mišljenja vještaka neusmisljivo proizlazi da je uspostava prijašnjeg stanja moguća. S tim u svezi, sud cijeni njegov iskaz u tom dijelu kontradiktornim samim navodima žalbe, ali također je u tom dijelu njegov iskaz u suprotnosti s nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka građevinske struke.

S obzirom da je iskazu tužitelja kao neosnovanom prigovarao tuženik, valja istaknuti da prigovor tužitelja neosnovan, jer tužitelj nije tvrdio da bi sucu na očevidu 14. listopada 2022. ukazivao na novu građu, nego iz njegova iskaza proizlazi da se on toga ne sjeća. Također i tuženikov prigovor na dio tužiteljeva iskaza za koju tuženik navodi da nije u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka, u kojem je vještak naveo da se radi o hrastovoj drvenoj građi koja je bila u konstrukciju umetnuta po sistemu "pero", sud nije mogao prihvatiti jer se tužitelj na navedeno u svom iskazu nije ni očitovao niti je isto osporavao, a kako tuženik navodi u svom prigovoru da je predmetnu konstrukciju „prema mišljenju tuženika sasvim sigurno jednostavno moguće ponovo vratiti u prvobitno stanje“, isto je stav tuženika, takav navod stalni sudski vještak nije iznio niti u pisanom nalazu i mišljenju niti usmeno na raspravi. Slijedom potonje navedenog, sud takav prigovor ne može prihvatiti jer je utemeljen isključivo na mišljenju tuženika.

14. Saslušan na ročištu 14. studenog 2022. tuženik je iskazao kako je njegova nekretnina susjedna s nekretninom tužitelja. Nadalje, iskazao je kako je on 7. rujna 2022. zaprimio dokumentaciju od trgovačkog društva MIG d.o.o., dok je on radove na tužiteljevoj nekretnini obavljao dan ranije, a nakon 7. rujna 2022. nije ništa više uklanjao s tužiteljeve nekretnine. Iskazao je kako nema namjeru više išta uklanjati sa sporne nekretnine te je iskazao kako je prije zaprimanja dokumentacije trgovačkog društva MIG d.o.o. bio uvjerenja da štagalj prelazi na njegovu nekretninu do ograde, te je smatrao da je do ograde granica s tužiteljem. Nakon zaprimanja dokumentacije od MIG d.o.o. uvjerio se da tužiteljev štagalj prelazi i preko ograde. Tuženik je iskazao kako predmetni štagalj na istom mjestu postoji više od 10 godina, on nema saznanja je li trgovačko društvo MIG d.o.o. izlazilo na lice mjesta radi uspostave međe, na licu mjesta nije vidio međašne znakove koje bi navedeno trgovačko društvo postavilo. Također, iskazao je kako prije nego li je poduzeo čin rušenja nije pozvao nikakvu geodetsku tvrtku radi pokazivanja međne linije, a samo rušenje na objektu on je obavio u jedno predvečerje. U odnosu na međašne znake iskazao je kako su oni postojali 2011. godine, u vrijeme kada je postavljao pripreme za izgradnju kuće. Nadalje, iskazao je kako je on svoju nekretninu kupio od strica, tužiteljeva oca, a u vrijeme kupnje to je bila jedna čestica. S tim u svezi iskazao je kako je od strica kupio 1/2 dijela te je bilo dogovoreno da će štagalj biti srušen, a međa je trebala biti uspostavljena po sadašnjoj ogradi, a to je prelazilo dijelom i štagalj koji prelazi sadašnju ogradu. Nadalje, iskazao je kako misli da su on i njegov stric 2019. godine razvrgnuli suvlasništvo, a tada njegov stric nije govorio o promjeni međe u odnosu na onu iz 2011. godine. Tuženik je iskazao kako je on sa predmetnog štaglja uklonio nekoliko cigli, par gredi i dasaka, a ne i panelne ograde. S tim u svezi iskazao je da je sav materijal koji je uklonio sa štaglja stavio pod krov u svom dvorištu da ne bude na mokrom. Također, iskazao je kako je on rekao tužitelju da je spreman da stvar vrati u prvobitno stanje, a s čim se tužitelj nije složio i nije prihvatio uzeti natrag uklonjeni materijal.

14.1. Na ročištu održanom kod ovoga suda 3. rujna 2024. tuženik je iskazao kako je on imao namjeru produljiti ogradu na svojoj nekretnini, a u tome ga je priječio predmetni štagalj, za koji je tada mislio da se on nalazi na njegovoj nekretnini. Prethodno je više puta tražio od tužitelja da sam ukloni taj dio štaglja, što tužitelj nije učinio, nego naprotiv on ga je nadograđivao stavljajući cigle i daske. Nadalje, iskazao je kako je s tužiteljem išao kod javnog bilježnika radi diobe jer su ranije na nekretnini bili upisani tuženik, njegov pokojni stri i tužitelj. Dan nakon što je demontirao predmetni štagalj, točnije 7. rujna 2022. saznao je da se predmetni štagalj ne nalazi na njegovoj nekretnini, nisu postojali međašni znakovi i nije znao gdje se nalazi međa. Navedena saznanja dobio je kada mu je dostavljena skica izmjere. Tuženik je iskazao da je s predmetne nekretnine izvadio daske, 2 novije, koje nisu bile hrastove, 3 panela ograde od kojih su 2 ostala čitava, a jedan se savio. Predmetne daske koje je izvadio bile su zašarafijene, isprva ih je udario čekićem, a potom ih odšarafio i šarafe ostavio na tužiteljevoj nekretnini. Također je iskazao da su daske bile novije, prenamijenjene, te da je izvadio gredu sa kosnikom, a da je otpilio trulu gredu. Tuženik je naveo kako smatra da je nastala samo neznatna šteta jer se radi o dotrajalom objektu, na kojemu su bile samo 2 nove daske.

14.2. U ponovljenom postupku, sud je dodatno, na ročištu održanom 29. svibnja 2026. saslušao tuženika, ustrajao kod svojeg ranijeg iskaza danog u postupku. Tuženik je iskazao da je predmetni štagalj drastično propao, odnosno urušen je nakon nevremena koje se dogodilo 2024. Nadalje, u odnosu na to je li upoznat da je tužitelj poduzeo konkretne radnje kako bi spriječio propadanje predmetnog štaglja nakon 6. rujna 2022., iskazao je da nije primijetio da bi tužitelj poduzeo ikakve radnje da bi zaštitio građevinu, niti je vidio ili čuo da bi on kupio letve o kojima je tužitelj iskazao. Također iskazao je da se u tijeku postupka navodilo da je 9. lipnja 2022. skinuo neke dijelove građevine, ali da je taj datum netočan jer je to bilo 6. rujna 2022., a tužitelj je događaj datirao prema datumu kamere koje ima američki vremenski sustav pa je prvo naveden mjesec pa dan. Nadalje u odnosu na uništene sigurnosne kamere iskazao je da navodi nisu istiniti jer se kamere ondje nalaze i dalje, te je tužitelj promijenio samo mjesto montaže, jer su one bile ranije montirane na drugom dijelu nekretnine, a kako se to počelo urušavati on ih je skinuo i postavio na drugo mjesto i čak se te kamere vide na fotografijama koje su predane u sudski spis. Nadalje, iskazao je da u donjem dijelu štaglja postoji prostorija koja je vidljiva i na fotografiji koja je sačinjena prije ročišta i u toj prostoriji se nalazi računalo s kojim su povezane te kamere i ta prostorija je i dalje funkcionalna i računalo nije oštećeno. Iskazao je da sve to što je rekao zna jer ga je tužitelj prije štetnog događaja uveo u tu predmetnu prostoriju i pokazao mu računalo, te je znao da postoje kamere. Nadalje, iskazao je da u blizini štaglja ne postoji nikakav stambeni objekt u kojem tužitelj boravi nego postoji samo temelj, te da ne zna snima li se samo štagalj sigurnosnim kamerama. Tuženik je iskazao je da ništa osim onoga što je učinio u rujnu 2022., te da niti jednog drugog dana nije ništa radio na tom štaglju u smislu da je s njega nešto otklanjao, osim što je štagalj fotografirao. Nadalje, tuženik je osporavao navode tužitelja da bi on rušio kuću od tužiteljeva oca, jer na tom mjestu nije postojala nikakva kuća, odnosno bili su ostatci kuće na njegovom dijelu nekretnine koji je kupio od strica, te su to tužitelj, tužiteljeva sestra i on još 2001. čistili kako bi se tamo nešto obnovilo, ali do obnove nije došlo, a cigle koje su tuženikove i koje je kupio je zadržao tužitelj. Iskazao je da je od strica, odnosno tužiteljeva oca, kupio pola nekretnine te mu je stric rekao da je postojala ograda koja je išla od početka parcele do štaglja i to zida štaglja, pa do kraja. Iskazao je i kako je on imao dogovor sa stricem da će se štagalj maknuti s njegovog dijela i vidio je da

postoje međašni znakovi na početku i na kraju parcele, te je mislio da među čini ravna linija, pa je samim time taj dio štaglja na njegovoj nekretnini i mislio je da to smije srušiti jer je to na njegovom zemljištu. Nadalje iskazao je da je spreman vratiti ono što je sa štaglja uklonio i to jedan novi stup, jedan poprečni manji stup i jednu gredu, 9 komada cigli i 2 komada panel ograde. Također, iskazao je da je to moguće vratiti na mjesto gdje je bilo jer je za to odgovoran, ali je iskazao da ne može biti odgovoran za štetu koja je nastala nevremenom i neodržavanjem tužitelja. Tuženik je iskazao i da nije bio na predmetnom štaglju neposredno prije nevremena iz 2024., a niti je tamo bio poslije nevremena. Nadalje, u odnosu na to kako zna da tužitelj nije zaštitio štagalj ako nije bio ondje iskazao je da kosi u blizini štaglja, ali mu ne prilazi i ne gleda, te smatra da je tužitelj zaštitio štagalj, ne bi bio isti u stanju u kakvom je danas.

14.3. Sud je iskaz tuženika u pretežnom dijelu prihvatio i cijenio ga iskrenim, jer je dan uvjerljivo, a osobito jer tuženik ne osporava da je izvršio radnje uklanjanja dijelova materijala sa štaglja, te ističe volju da štagalj vrati u prvobitno stanje. Sud, međutim, ne prihvaća dio iskaza tuženika u kojem je naveo da nije znao i nije vidio međašne znakove, a kako je tuženik iskazao na ročištu 14. studenog 2022. i 3. rujna 2024. jer je oprečno tome na ročištu održanom kod ovoga suda 29. svibnja 2026. tuženik iskazao kako je vidio je da postoje međašni znakovi na početku i na kraju parcele, te je mislio da među čini ravna linija, slijedom navedenoga sud prema materijalnim dokazima iz spisa, temeljem rezultata provedenog vještačenja ocjenjuje da je tužitelj mogao i morao vidjeti postavljene međašne znakove.

15. provedenom dokaznom postupku sud je izveo dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Veroniki Petrić-Stjepanović, ing. građ. U pisanom nalazu i mišljenju od 29. travnja 2023. stalni sudski vještak je naveo da predmetnu gospodarsku zgradu čini nosiva konstrukcija zidova štaglja koja je drvena, od hrastovih greda, a grede su dotrajale i natrule, izvitoperene. Nadalje, vještak je naveo da je na gospodarskoj zgradi horizontalna greda, temeljna greda i ona je postavljena na poslaganu punu opeku. Gospodarska zgrada izgrađena je sistemom uklapanja - utor/pero na temeljnu drvenu gredu su postavljeni drveni stupovi i drveni kosnici. Ispuna drvene konstrukcije izvedena je vertikalnim i kosim drvenim elementima. Ispuna između drvene nosive konstrukcije izvedena punom opekam, koja je od zuba vremena oštećena i natrula. U nalazu i mišljenju vještak je naveo da na dan obavljanja očevida nije bilo sigurno ulaziti u unutrašnjost objekta. Također je naveo da su crijep i krovne letve dotrajale, uslijed čega kiša koja pada, vlaži drvenu konstrukciju, a to uzrokuje dodatno truljenje i propadanje drvene nosive konstrukcije od koje je sagrađen štagalj. Puna opeka, koja je ispunjena konstrukcije se raspada od vlage. Prema navodima vještaka predmetni štagalj izgrađen je prije stotinjak godina kao štagalj sa nadogradnjom za smještaj stoke, hrane za stoku i smještaj poljoprivredne mehanizacije, a na njemu je naknadno dograđena nadstrešnica pokrivena salonit pločama.

Stalni sudski vještak procijenio je:

- da su demontirana i zakinuta tri drvena elementa i dva drvena elementa, glede kojih je moguće podupiranje gornje horizontalne drvene grede podupiračima, postavljanje donje drvene horizontalne temeljne grede na temelj od opeke na pripremljenu podlogu, postavljanje drvenog ugaonog stupa i drvenog kosnika, sa svim pričvršnim materijalom i postavljanjem. Opeka i demontirana drvena građa su na dohvata ruke uz objekt. Vještak procjenjuje da je trošak rada navedenog popravka ukupno 730,41 EUR (438,25 EUR + 292,16 EUR);

- da je glede traga rezanja donje drvene grede moguć popravak zarezane drvene horizontalne temeljne grede klamfama, šarafima i daskom, a koji popravak bi iznosio 172,64 EUR;

- da je glede cigle koja je maknuta s donjih temelja moguć iskop podloge, poravnavanje, nasipanje komada smrvljene opeke i pijeska, slaganje prethodno demontiranih 9 opeka na poravnatu pripremljenu podlogu, kao što je postojeći posloženi temelj od opeke, sa opekom koja je na dohvat ruke uz građevinu, a u što su uračunate i cigle skinute s gospodarskog objekta tužitelja, a koje su na temelju ispod grede te cigle koje su maknute s prethodno demontiranih donjih elemenata, a prema kompletu izvedenog rada isto je obračunato u iznosu od 99,60 EUR;

- da je glede demontiranih ogradnih panela – tri panela koja su oštećena moguća nabava, dobava i postavljanje nova tri ogradna panela, što bi za tri panela iznosilo 278,84 EUR;

- da je glede štete na daskama koje se nalaze na tuženikovoj čestici, koje je pokazao vještaku moguće postavljanje prethodno demontiranih dasaka, ukupno 12 komada sa svim pričvrstnim materijalom i uklapanjem, a prema kompletu izvedenog rada isto je obračunato u iznosu od 119,52 EUR. Vještak procjenjuje da je ukupna šteta na gospodarskom objektu iznosi 1.401,02 EUR, a na koji iznos je obračunat PDV u iznosu od 350,26 EUR. Stalni sudski vještak zaključno navodi da je visina štete na Gospodarskoj zgradi - štaglju sa nadogradnjom na čestici k.č.br. 396/2, k.o. Stupnički Kutu ukupno 1.751,28 EUR.

15.1. Podneskom od 5. svibnja 2023. tužitelj se očitovao na dostavljeni mu nalaz i mišljenje vještaka u pogledu predmeta i obujma štete, dok nije bio suglasan sa procijenjenom visinom navodeći da je vještak dao netransparentne cijene radova za uspostavu prijašnjeg stanja. U tom smislu naveo je kako je radnjama tuženika predmet doveden u nestabilno građevinsko stanje, te tužitelj u svrhu očuvanja objekta i sprječavanja urušavanja istoga postavio potporne grede. Naznačenu procjenu troškova popravka, odnosno dovođenja predmetnog objekta u prijašnje stanje od 1.751,28 EUR, tužitelj smatra nedostatnim za bilo kojeg građevinskog poduzetnika i obavljanja građevinskih radova. U tom smislu naveo je i kako je mjesto štetnog događaja udaljeno oko 30 km od Slavonskog Broda, što bi povećalo cijenu građevinskih radova.

15.2. Tuženik se nije očitovao na pisani nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka iako mu je isti uredno uručen.

15.3. Na ročištu za glavnu raspravu održanom kod ovoga suda 3. rujna 2024. stalni sudski vještak Veronika Petrić-Stjepanović, ing. građ. u smislu odredbe članka 260. stavak 1. ZPP iznijela je svoj nalaz i mišljenje usmeno. U usmenom izlaganju svojega nalaza i mišljenja stalni sudski vještak je glede opisa predmeta vještačenja i načina izgradnje, odnosno konstrukcije građevine i izgradnje sistemom uklapanja iskazala istovjetno kao u pisanom nalazu i mišljenju. U tom smislu iskazala je i kako je procijenila da su predmetni dijelovi izvađeni iz objekta jer ti dijelovi s utorima i perom usjedaju jedan u drugoga i ne bi mogli sami pasti. Nadalje, iskazala je da je prilikom procijene visine štete u obzir uzela starost pojedinih dijelova nekretnine, a pri tome je istaknula da drvena hrastova građa ima znatnu vrijednost, i neki od tih dijelova predmetnog objekta bili su u boljem, neki u lošijem stanju. Također je iskazala da je na predmetnom objektu ista situacija i s opekom, negdje je bolja, negdje lošija, a negdje je uopće nema, a sve to je posljedica dotrajalosti i gospodarenja objektom. Iskazala je i kako je pokrov objekta loš što je dovelo do prokišnjavanja, a posljedično

i do stanja hrastove građe. Nadalje, vještak je iskazala da se je pri procijeni štete, a budući da se radi o starim dijelovima, rukovodila podacima koje je pribavila od osoba koje se inače bave demontiranjem i prodajom starog građevinskog materijala, te cijenama koje su dostupne na Internet oglasnicima. S obzirom na činjenicu da je nalaz i mišljenje vještaka izrađen 2023. godine te da je došlo do povećanja cijena na tržištu, vještak je iskazala da navedena okolnost ne bi bila od utjecaja na izračun visine štete u 2024. godini jer se radi o staroj hrastovoj građi koja se ne može lako nabaviti. Pri tome je dodala kako je na prikazane iznose u pisanom nalazu i mišljenju obračunala i PDV, pa se pretpostavlja da u konkretnom slučaju štetu popravlja trgovačko društvo u sustavu PDV, a ako bi ju popravljala sama fizička osoba taj iznos bi bio i manji. Nadalje, iskazala je da je vađenjem sjeverozapadnog potpornog stupnja (fotografija 10 i 11 pisanog nalaza) došlo do narušavanja statike gornjeg dijela objekta, te krovne konstrukcije, pa bi utjecaj jakog vjetera i oluje mogao narušiti stabilnost predmetnog objekta, na način da se isti uruši. U odnosu na demontirane grede vještak je iskazala da je bilo ukupno 5 demontiranih elemenata. Obrazlažući pisani nalaz i mišljenje vještak je iskazala da je kod procijene štete glede demontirane drvene građe naznačila visinu štete s obzirom na trošak rada, a to podrazumijeva rad i dodatni materijal, jer su neki dijelovi drvene građe obnovljivi, s obzirom na način obnavljanja pojedinih dijelova drvene građe, potreban je različiti materijal. Stalni sudski vještak posebno je iskazala da bi se opisanim popravcima objekt vratio u idealno stanje građevine, odnosno da bi se objekt obnovi građom koja je demontirana, potrebno je neke od dijelova koji su neupotrebljivi zamijeniti novima. Navedeno iz razloga što su izvađeni dijelovi dotrajali i oštećeni su i kao takvi se ne mogu ponovno ugraditi i postaviti da bi bilo funkcionalno nego je iste potrebno zamijeniti novim elementima.

15.4. U ponovljenom postupku, sud je dodatno, na ročištu održanom 29. svibnja 2026. ponovno usmeno saslušao stalnog sudskog vještaka Veroniku Petrić Stepanović, ing. građ. Imenovana vještakinja je u svom usmenom izlaganju pisanog nalaza i mišljenja iskazala da u potpunosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 3. rujna 2024. U odnosu na to je li moguća uspostava prijašnjeg stanja s obzirom na materijal od kojih je gospodarska građevina – odnosno štagalj izgrađen, vještakinja je iskazala da je moguće vratiti građevinu u stanje u kakvom je bila prije radnje koju je poduzeo tuženik jer je moguće ugraditi grede koje mogu biti i nove, ne moraju biti iste starosti te je moguće i kombinacijom metala i drveta uspostaviti statiku i vratiti funkcionalnost građevine i stabilnost konstrukcije u prvobitno stanje.

15.5. Nakon usmenog izlaganja vještaka parnične stranke iskazale su da nemaju primjedbi na isti. U tom smislu valja istaknuti i kako je tužitelj povukao dio tužbenog zahtjeva za naknadu štete te tužbeni zahtjev uskladio s nalazom i mišljenjem vještakinje iz čega sud utvrđuje da su svi istaknuti prigovori otklonjeni i da je tužitelj s procjenom visine štete po stalnom sudskom vještaku suglasan, uzimajući u obzir da se tuženik na isti nije posebno očitovao niti je isti u bilo kojem djelu osporavao.

15.6. Cijeneći nalaz i mišljenje vještaka sud isti prihvata u cijelosti obzirom je isti ocijenio stručnim i nepristranim, izrađenim u skladu s pravilima struke, stranke na isti nakon usmenog izlaganja nisu imale prigovora niti primjedbi. Vještakinja je svoj nalaz i mišljenje izradila u skladu sa dodijeljenim joj zadatkom vještačenja, iscrpno, usmenim izlaganjem dala je odgovor na sva postavljena pitanja, te sud nije imao razloga posumnjati u istinitost danog nalaza i mišljenja.

16. Na temelju savjesne i brižljive ocijene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka ovaj sud utvrđuje da je prvi postavljeni tužbeni zahtjev osnovan. Naime, odredbom članka 188. stavak 1. ZPP propisano je da u jednoj tužbi tužitelj može istaknuti više zahtjeva protiv istog tuženika kad su svi zahtjevi povezani istom činjeničnom i pravnom osnovom. Ako zahtjevi nisu povezani istom činjeničnom i pravnom osnovom, oni se mogu istaknuti u jednoj tužbi protiv istog tuženika samo kad je isti sud stvarno nadležan za svaki od tih zahtjeva i kad je za sve zahtjeve određena ista vrsta postupka. U stavku 2. istoga članka propisano je da tužitelj može dva ili više tužbenih zahtjeva u međusobnoj vezi istaknuti u jednoj tužbi i tako da sud slijedeći od tih zahtjeva prihvati ako nađe da onaj koji je ispred njega istaknut nije osnovan.

17. U tom smislu valja istaknuti kako tužbene zahtjeve tužitelj postavlja u skladu s odredbom članka 1085. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21. – dalje: ZOO), kojim je u pogledu popravljjanje štete propisano da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala. Dok je u stavku 3. istog članka propisano da kada uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

18. Odredbom članka 167. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano je da ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, vlasnik može i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane, a stavkom 2. istog članka je utvrđeno da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom vlasnik ostvario svoje pravo iz stavka 1. mora dokazati da je stvar njegovo vlasništvo i da ga druga osoba uznemirava u vršenju njegovih ovlasti u pogledu te stvari, a ako druga osoba tvrdi da ima pravo oduzeti ono što uznemirava vlasnika stvari, ona to mora i dokazati, a prema st. 3. istog članka je određeno da kad je uznemiravanjem iz stavka 1. prouzročena šteta, vlasnik ima pravo zahtijevati naknadu štete o općim pravilima o naknadi štete.

19. Iz svih izvedenih dokaza nesporno je utvrđeno da je tužitelj uknjiženi vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br. 953 k.o. Kuti Stupnički k.č.br. 396/2 Stupnički kuti Oranica dvorište gospodarska zgrada, Stupnički Kuti 26 površine 2266 m². U tijeku postupka nije bilo sporno da je tuženik vlasnik susjedne nekretnine (k.č.br. 396/1), a koja je nekada bila sastavni dio k.č.br. 396 koju je tuženik stekao kupoprodajom od Stjepana Imrovića. Prema skici izmjere sporna gospodarska zgrada nalazi se na tužiteljevoj nekretnini pretežitim dijelom, dok je manjim dijelom ista na međnoj liniji sa susjednom nekretninom. Naime, iz skice izmjere vidljiv je tijek međe, a iz stanja spisa proizlazi da se tuženik s istom složio i u znak suglasnosti potpisao izvješće o utvrđivanju međa i drugih granica (stranica spisa 27). Također, iz stanja spisa razvidno je da je predviđena parcelacija k.č.br. 396 te da su parnične stranka sklopile Ugovor o diobi nekretnina 5. veljače 2020. s obzirom da su isti bilu suvlasnici, te su predmetnim ugovorom dogovorili da k.č.br. 396/2 pripada u samovlasništvo tužitelja, dok k.č.br. 396/1, 396/3 k.o. Kuti Stupnički pripadaju u samovlasništvo tuženika. U članku 4. istoga ugovora ugovoreno je da su ugovorne strane suglasne u tome da već samostalno koriste svatko svoju česticu i da su u posjedu istih. Dakle, s obzirom da su obje parnične strane stranke predmetnog ugovora, da iz istoga proizlazi da su stranke i prije sklapanja istoga bile u posjedu svojih nekretnina, da su se usuglasili s

tijekom međe, sud cijeni da tuženiku nije moglo ostati nepoznato da se štagalj nalazi na nekretnini tužitelja. Tuženik je, kako je i sam naveo u svom iskazu danom u tijeku postupka djelomično demontirao štagalj, stoga je zaključak ovoga suda da je tuženik takvim činom ometao tužitelja u njegovom vlasništvu porušenog dijela gospodarske zgrade – štaglja i to neovlaštenom demontažom istoga, stoga je ocijenio da tužitelj temeljem citirane odredbe članka 167. ZVDSP-a ima pravo na naknadu pretrpljene štete.

Također, u tijeku postupka tužitelj je isticao kako je uklonjene dijelove štaglja tuženik zadržao za sebe, dok iz zapisnika o obavljenom očevidu kao i nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da se ti dijelovi nalaze na tužiteljevoj nekretnini, a tužitelj u smislu odredbe članka 299. stavak 1. ZPP nije dokazao da je i što konkretno tuženik oduzeo. U odnosu na nesporno utvrđenu činjenicu da je trenutnom stanju štaglja, koji se nakon tuženikovih radnji urušio, a čemu je sukladno provedenom vještačenju doprinijela i oluja, odnosno loši vremenski uvjeti, valja istaknuti da tužitelj nije dokazao niti da je kao oštećenik poduzeo potrebne mjere za sprječavanje povećavanja štete sukladno odredbi članka 1092. stavak 1. ZOO.

19.1. Prema članku 1045. stavak 1. ZOO tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

19.2. Odredbom članka 1085. stavak 4. ZOO propisano je da će se naknada u novcu dosudit oštećeniku ako on to zahtijeva, a okolnosti danog slučaja ne opravdavaju uspostavu prijašnjeg stanja.

20. Odredbom članka 1046. ZOO propisano je da je šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). U konkretnom slučaju radi se o izvanugovornoj odgovornosti za običnu štetu. Na tužitelju kao oštećeniku je stoga teret dokaza da su ispunjene sve opće pretpostavke izvanugovorne odgovornosti za štetu (subjekti odgovornosti za štetu-štetnik i oštećenik, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza između štetne radnje i štete te protupravnost). Na temelju izvedenih dokaza sud utvrđuje da je tužitelj dokazao sve navedene pretpostavke, jer ni sam tuženik ne osporava da bi demontirao predmetni štagalj niti da je štagalj na nekretnini tužitelja niti da je njegovom radnjom nastala šteta, za koju on osobno smatra da je neznatna, ali ju ne negira, a pri tome ne dokazuje da je ista nastala bez njegove krivnje. Također, tuženik niti ne osporava prvi od postavljenih tužbenih zahtjeva – zahtjev za uspostavom prijašnjeg stanja. Naime, on sam u tijeku postupka u svojim iskazima nudi mogućnost popravka nastale štete, iskazuje da je tužitelju ponudio da o svom trošku uspostavi ranije prijašnje građevinsko stanje, odnosno, on u tijeku cijeloga postupka ustraje s voljom da naknadi prouzročenu štetu i uspostavi ranije prijašnje stanje. Tužitelj s druge strane, na ročištu održanom 29. svibnja 2026. iskazuje da bi on bio zadovoljan dosudom novčane naknade, iako se na takvu raniju presudu suda žalio. Pri tome valja istaknuti da tužitelj ne povlači zahtjev za uspostavom prijašnjeg stanja, nego ustraje s oba alternativno postavljena tužbena zahtjeva. S obzirom na navedeno, a kako je provedenim vještačenjem nesporno utvrđeno da je uspostava prijašnjeg stanja na demontiranom štaglju moguća, uzimajući u obzir da sud ne nalazi okolnosti koje ne bi opravdavale uspostavu prijašnjeg stanja, sud je prvi postavljeni tužbeni zahtjev cijenio kao osnovan te je isti prihvatio i odlučio kao u točki I. izreke presude.

21. Na pripremnom ročištu tuženik je prigovorio naznačenoj vrijednosti predmeta spora, a na isto je ukazao ovome sudu i drugostupanjski sud svojom odlukom Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj: GŽ-1605/2024-2 od 5. ožujka 2025. Ovaj sud zaključio je glavnu raspravu 29. svibnja 2026., i odredio ročište za objavu presude za dan 8. srpnja 2026., a da je propustio odlučiti o prigovoru suviše visoko naznačene vrijednosti predmeta spora. S obzirom na navedeno ovaj sud je temeljem odredbe članka 305. ZPP ponovno otvorio glavnu raspravu jer je isto bilo potrebno radi dopune postupka i donošenja odluke o visini vrijednosti predmeta spora, o čemu ovisi o odluka o troškovima postupka. Sud je vrijednost predmeta spora utvrdio u iznosu od 1.751,28 EUR, prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu za isplatu naknade štete jer je tužitelj prethodno, u ranijem postupku djelomično povukao tužbeni zahtjev nakon provedenog vještačenja. Odredbom članka 40. stavak 1. ZPP propisano je da ako se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, ali tužitelj u tužbi navede da pristaje da umjesto udovoljenja tom zahtjevu primi određenu novčanu svotu, kao vrijednost predmeta spora uzet će se ta svota. U stavku 2. istog članka propisano je da u drugim slučajevima, kad se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio. Odredbom članka 40. stavak 3. ZPP propisano je ako je u slučaju iz stavka 2. ovoga članka tužitelj vrijednost predmeta spora očito suviše visoko ili suviše nisko naznačio, tako da se postavlja pitanje stvarne nadležnosti, sastava suda, vrste postupka, ovlaštenja na zastupanje ili prava na naknadu troškova postupka, sud će, po službenoj dužnosti ili na prigovor tuženika, najkasnije na pripremnom ročištu, brzo i na prikladan način provjeriti točnost naznačene vrijednosti te rješenjem protiv kojega nije dopuštena posebna žalba odrediti vrijednost predmeta spora. U konkretnoj pravnoj stvari prvi od alternativno postavljenih tužbenih zahtjeva odnosi se na uspostavu prijašnjeg stanja, ali podnošenjem takve tužbe i isticanjem alternativno postavljenih tužbenih zahtjeva on pristaje da primi i naknadu u novcu kao obeštećenje. Naime, tužitelj traži naknadu štete kao određenu činidbu ali u tužbi navodi da pristaje da mu se šteta naknadi uspostavom prijašnjeg stanja ili isplatom naknade u novcu, stoga ovaj sud vrijednost predmeta spora sukladno odredbi članka 40. stavak 3. ZPP utvrđuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu koji glasi na novčani iznos.

22. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP. Sud je troškove postupka odmjerio prema konačno postavljenoj vrijednosti predmeta spora od 1.751,28 EUR, uvažavajući činjenicu da tužitelja zastupa punomoćnik iz redova odvjetnika, uz primjenu odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23, 107/25 - dalje: Tarifa).

22.1. Sud je kao osnovane troškove tužitelju priznao trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR sukladno Tbr, 7. točka 1. Tarife i PDV obračunat na taj iznos od 50,00 EUR sukladno Tbr. 46 Tarife, trošak sastava prijedloga za osiguranje u iznosu od 200,00 EUR sukladno Tbr. 11 Taife i PDV obračunat na taj iznos od 50,00 EUR sukladno Tbr. 46 Tarife, trošak sastava podneska od 5. svibnja 2023., 18. listopada 2022., 27. ožujka 2025. svaki u iznosu 200,00 EUR, ukupno 600,00 EUR kao i PDV od 150,00 EUR sukladno Tbr. 46. Sud je osnovanim troškom priznao i trošak pristupa na očevid 31. ožujka 2023. u iznosu od 200,00 EUR sukladno Tbr. 9. točka 7. Tarife te PDV na navedeni iznos u iznosu od 50,00 EUR sukladno Tbr. 46. Tarife. Osnovanim je sud utvrdio i trošak zastupanja na ročištu 3. rujna 2024. i 14. studenog 2022., 29. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR svaki sukladno Tbr. 9.

točka 7. Tarife, što je ukupno 600,00 EUR i PDV na navedeni iznos u iznosu od 150,00 EUR sukladno Tbr. 46. Tarife, kao i trošak pristupa ročištima za objavu presude 15. listopada 2024. i 24. srpnja 2026. u iznosu od 100,00 EUR svako sukladno Tbr. 9 točke 3. Tarife na koji iznos je obračunat PDV od 50,00 EUR sukladno Tbr. 46. Tarife. Sud je osnovanim troškom tužitelju priznao i trošak sastava žalbe od 21. listopada 2024. u iznosu od 250,00 EUR kao i PDV na taj iznos od 62,50 EUR što iznosi 312,50 EUR, a s obzirom da je tužitelj uspio sa žalbom.

22.2. Pored navedenog sud je u istoj točki izreke presude tužitelju kao osnovan priznao trošak uplaćenog predujma za građevinsko vještačenje u iznosu od 595,24 EUR, te trošak uplaćenog predujma za obavljanje službene radnje izvan zgrade suda (očevid) u iznosu od 70,98 EUR, jer su navedeni troškovi bili nužni, i iz stanja spisa razvidno je da je navedene troškove po pozivu suda tužitelj i uplatio.

22.3. Nadalje, sud je tužitelju priznao i zatražene troškove sudske pristojbe i to pristojbe na tužbu u iznosu od 134,38 EUR sukladno Tbr. 1. stavak 2. Uredba o Tarifi jer je u navedenom iznosu tužitelj pristojbu platio i spisu prileže dokazi o uplatama. Nadalje, kako je tužitelj obavezan platiti i sudsku pristojbu na presudu sud mu je istu priznao u iznosu od 140,00 EUR sukladno Tbr. 2. stavak 1. Uredbe, kao i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu 66,36 EUR od ukupno je sud na ime sudskih pristojbi tužitelju priznao iznos od 340,74 EUR.

22.4. Sveukupno je sud kao osnovan trošak parničnog postupka tužitelju priznao iznos od 3.819,46 EUR.

22.5. Kamate na trošak su temeljem članka 151. stavak 3. ZPP i članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, 131/20, 114/22, 06/24 – dalje: OZ) dosuđene od presuđenja do isplate.

23. Sud tužitelju nije priznao više zatraženi iznos od 300,00 EUR na ime sastava tužbe i PDV od 75,00 EUR na taj iznos, više zatraženi iznos od 218,36 EUR na ime pristojbe na presudu, više zatraženi iznos od 300,00 EUR i PDV od 75,00 EUR na taj iznos na ime sastava prijedloga za osiguranje, više zatraženi iznos od 900,00 EUR i PDV od 225,00 EUR na ime zastupanja na ročištima 3. rujna 2024. i 14. studenog 2022. i 29. svibnja 2026. Nadalje, sud nije tužitelju kao osnovan priznao ni više zatraženi iznos od 300,00 EUR i PDV od 75,00 EUR na ime očevida na licu mjesta, više zatraženi iznos od 900,00 EUR i PDV od 225,00 EUR na ime podnesaka od 7. svibnja 2023., 18 listopada 2022., 27. ožujka 2025., jer na ime sastava podneska od 7. svibnja 2023. spisu ne prileži podnesak navedenoga datuma, tužitelj je u svibnju 2023. podnio podnesak 5. svibnja 2023., sud tužitelju nije priznao ni trošak sastava žalbe u iznosu od 250,00 EUR i PDV od 62,00 EUR kao ni trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 179,18 EUR jer tužitelj sa žalbom izjavljenom protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za određivanjem privremene mjere nije uspio. Sud tužitelju također nije priznao više zatraženi iznos od 375,00 EUR i PDV od 93,75 EUR na ime sastava žalbe od 21. listopada 2024. Pored navedenoga sud tužitelju nije priznao zatraženi trošak konferencije sa strankom u iznosu 100,00 EUR i PDV od 25,00 EUR, s obzirom da se za sam sastanak stranke s odvjetnikom radi zastupanja u pojedinom predmetu ne priznaje kao trošak za sudjelovanje na konferencijama, obzirom na potrebu dosljedne primjene odredbe Tbr. 34 Tarife. Nadalje, sud tužitelju nije priznao niti trošak obavijesti stranci u iznosu od 100,00 EUR i PDV od 25,00 EUR, kao niti trošak pribave

dokumentacije u zatraženom iznosu od 100,00 EUR i PDV od 25,00 EUR, jer navedene radnje tužitelj nije dokazao da su uistinu nastale.

23.1. Sud je dakle, neosnovanim utvrdio iznos od 4.928,29 EUR, za koji iznos je sud i odbio zahtjev tužitelja te je odlučeno kao u točki III presude.

24. Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci rješenja i presude.

Slavonski Brod, 24. srpnja 2026.

Sutkinja

Anđela Bionda Martić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi u 3 (tri) istovjetna primjerka odnosno putem e-komunikacije, ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud (članak 348. Zakona o parničnom postupku).

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Potvrđeni prijepis presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istoga dana (članak 335. Zakona o parničnom postupku).

DNA:

1. Tužitelj Toni Westphalen po punomoćniku Petru Kriću, odvjetniku u Slavonskom Brodu
2. Tuženi Tomislav Imrović po punomoćnici Jasni Buruš, odvjetnici u Slavonskom Brodu

Broj zapisa: **9-3088b-364ee**

Kontrolni broj: **0bc57-e2a8c-8e673**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.